

Ja, cos mně to, má milá,
za perečko dala,
modrá fialenka
z něho vykvetala.

Modrá fialenka
velice voňavá,
moja frajerenka
všecka uplakaná.

Co pláčeš, naříkáš,
galanečko, o mně,
šak já ti dojedu,
až bude po vojně.

1616. (Nápěv 238 [481])

Erb. I. 72

Jedou myslivci¹⁾ od Vídně,
vezou Janóška v košině.

»»Zabil jsem srnca, jeleňa,
prozradila mě má milá.«²⁾

Ach, jaké jest to řezání,
když jsou putečka železny.³⁾

»Ach, cos udělal, Janóšku,
že tě zakuli za nožku?«

Vezmi, má milá, dva nože,
rozřež putečka na noze.

¹⁾ fortáši

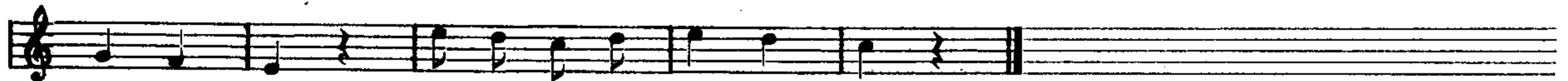
³⁾ Dybych já měla pět nožů,
já ti jich řezat nemožu.
Šak ti jich páni rozřežó,
až tě do Brna dovezó.

²⁾ »»Udělal sem já nemnoho,
zabil sem srnca jednoho.««

1617.

Když sem já šel po cho-dní-čku, bych na-všti-vil své dě-ve-čku, po-tka-li mě

vo-já-ci, pta-li se mě, od-káď jsi?

Když sem já šel po chodníčku,
bych navšivil své děvečku,¹⁾
potkali mě vojáci,
ptali se mě, odkud jsi?

Vemte, drábi, vemte puta,
odvedem ho za rekruta,
odvedem ho na zámek,
šak je hodný šohajek.³⁾

Ach, jak bych neměla plakat,
dyž slyším podkovy klapat
a koníčka vranýho,
šuhajíčka milýho.

Já su synek z Kojetína,
jdu na hody do Jičína,
jdu navšivit děvečku
k potěšení srdečku.²⁾

Putečka mně nedáváte,
ani ruky nesvázáte,
děte mně radš koníčka,
bude plakat Anička.

¹⁾ Dyž sem já šel kole mléna,
chetili mě, dezentéra.

³⁾ Jiný dálejšek:

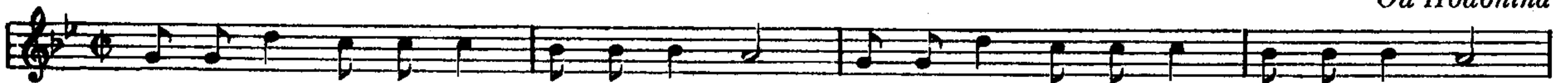
Ja, kdyby mě všecí bili,
přece by mě nedobili,
já su synek jediný,
vybiju všem z dědiny.

Ja, všecy já budu rážat
a z hospody ven jich házat,
do tej jamy vyryté,
vhážu všecy zabité.

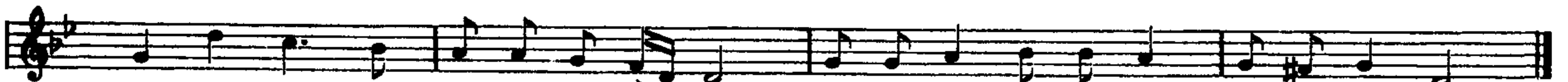
²⁾ Já so senek z Moščenice,
já sem přišel sem k muzice.

1618.

Od Hodonína

Má mo-ja ma-mi-čka ve-li-ký žau, že sa jej sy-ná-ček do voj-ny dau,

do voj-ny dau, ša-blen-kú hr-ká, už sa mej ma-mic-ce sr-dco pu-ká.